

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2008. április

XV. évf. 4. szám

Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké

Zsidók 13,8-9

Húsvét harmadik napján (mert gyermekkoromban még sok helyen ünnepnek tartották ezt a napot is) tanít minket Pál Zsidókhoz írt levele, amikor sokan felsóhajtanak, utánunk van az ünnep, 2008 hideg és havas Húsvétja. A falun élő ember ilyenkor a kert felé tekintget, furcsállja az időjárást, a hideget, mert a Feltámadás ünnepével lélekben és tapasztalatban összefügg a kikelet pezsdülő melege, élénkülő színei és egyre gazdagabb madárcsicsergése. Ebben az évben nem így volt. De ebben a helyzetben is ugyanaz volt valaki, Jézus Krisztus. Ugyanis róla szól az evangélium, a Feltámadás ünnepe. Ez a feltámadás ad alapot keresztyén hitünknek! Pál leírja a Korinthusiakhoz írt levelében, hogy ha Jézus nem támadt fel, nincs értelme a hitünknek. És Jézus nem változik. Nincs rá szüksége, hisz benne tökéletes a szeretet. Benne hiánytalan a kegyelem. Benne teljes az igazság. Csak nekünk van - lenne szükségünk a változásra. Nem a világban megszokottra, a külső elváltoztatására, látvány-fogásokra, hanem lelki megújulásra. A megújulásnak

azonban csak akkor van esélye, ha tudjuk, hogy miként, milyen tartalommal kell, hogy történjen. Kétségbeejtő eredménye van mindig annak, ha csak a változtatás (a vezető személyek, a körülmények változtatása) kedvéért beszélünk a megújulásról. Mert hát erre is van elég példa világban, országban, egyházban, ilyen-olyan közösségekben! Hogyan különböztethető meg az igazi megújulás a megújulás mímelésétől? Legegyszerűbben úgy fogalmazható meg, hogy a megújuló ember először nem változtat, hanem maga változik. Változik, de nem egy képzeletében élő „ideális emberré”, hanem egyre inkább a krisztusi ember vonásai jelennek meg rajta. Vigyázat! Nem kényszeredetten, esetleg

kegyes képpel felölti azt, hanem az elfogadott kegyelem által megjelenik rajta. Ez pedig azt jelenti: nem ellenség többé a velem egyet nem értő felebarát, nem teher többé a beteg szülő, hitves vagy gyermek, nem iga a házasság, nem méltatlan a szolgatárs, nem túl kicsi és gyenge a gyülekezet, s nem elítélendő a vétkező, hanem Krisztustól kapott küldetésemre emlékeztető! Krisztus, ugyanis tegnap (évszázadokkal ezelőtt és évszázadokon át) meggyógyította a bénát, vakot, leprást, az ördögi szenvedélyektől megszállottat! Kegyelemre vezette a parázna nőt, megfeszített latrot, kiközösített vámszedőt....! Erősítette a családi-testvéri kötelékeket Lázár, Mária és Márta között, vagy akár a Golgotán, amikor Jánosra bízta anyját, Máriát!

És ma?! Ma is ezt akarja tenni mindazokon keresztül, akik hallják, és szívükbe fogadják az Igét, s legyőzik a „mindenáron változtatás” kényszerét önmagukban, de készek a Krisztus szerinti változásra. Azokon keresztül, akik a gyülekezetben hirdették evangéliumot, annak hirdető-

jét, az ige hallgatóit nem akarják felcserélni idegen tanokra és közösségekre, hanem készek ott helyben izes só, erjesztő kovász, csendes szeretettel világító mécses lenni, függetlenül attól, miként értékeli őket a világ.

És Ő mindörökké ugyanaz. Holnap sem vár mást, lehetlent, „csak” ezt! De csak ezen a krisztusi alapon állva nem válunk sem félrevezetettek, sem másokat félrevezetőkké. Csak ez által a krisztusi azonosság és hűség által nyerhetjük el az örökkévalóságot, ahol találkozhatunk a már itt megismert Urunkkal és Megváltónkkal.

Csoma László

Magyardecse református temploma
Fotó: a szerző

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 17. része

Ha meg meri őszintén vallani az ember, hogy önmagával szemben mennyire elnéző, hogy saját magának mindig meg tud bocsátani mindent, akkor talán nem fogja sokallni azt, hogy Isten újra meg újra elmondja, neki nem ilyen egyszerű „szőnyeg alá söpörni” a bűnöket. A meg nem bánt és abba nem hagyott bűn nemcsak halmozódik, hanem rögződik a vétkes szívében és az Isten előtt egyaránt. „Rá van vésve gyémántheggyel szívük táblájára” – csodálatosnak mondhatnánk ezt a képet, ha nem arra utalna, hogy Júda népe nem tiszta szívvel szolgálja az Urat, hanem a bűnök sokasága van oda vésve, ahol Isten parancsainak kellene ékesen ragyognia. Mert a tiszta szív csak első lépés Isten felé, az Istennel való járás második feltétele - akarátát megtartva élni. Ellenkező esetben a bűn az oltár szarvaira is átíródik (megfertőzi azt), így aztán csak a büntetés elszívése után válik megbocsáthatóvá. De az sem hagyható figyelmen kívül, hogy fiakról is szól az Ige. Sajnos, a bűn természetesen nem olyan, hogy csak az elkövetőt rontja meg. Kihatással van a családban élőkre, az utódokra is. (Ma már senki sem tagadja, hogy a szülők viselkedése meghatározó minta a gyermekek számára). Isten nem változtat azon, amit kinyilvánított, büntetnie kell egyetemben egész népét, mert haragját lángra lobbantották, mert üdvtervét veszélyeztetik a hamis bálványok imádatával. A teljes létbizonytalanság sokkoló hatása után válik csak lehetővé, hogy a megmaradtak komolyan vegyék Őt és önmagukat. Megrendítő, de jogos ez a döntés az ÚR részéről.

Az 5-11 versekben olyan tanításokat olvashatunk, amelyeket bölcsességmondásként tartanak számon az írásmagyarázók. Hasonlóak a mi közmondásainkhoz, de nem a mindennapi életbölcseiséget, hanem a hitélet tapasztalatait közvetítik felénk. Az Ószövetségben a Példabeszédek könyve és a Prédikátor könyve a tárháza a bölcsességmondásoknak. Viszont az itt

olvasható első bölcsességmondás (5-8) a Zsoltárok könyvében is olvasható első zsoltárral rokon. Nem nehéz megérteni a benne foglalt üzenetet. Az emberi életet csak kétféle módon lehet leélni. Istenre bízva azt, vagy tőle elfordulva, a magunk erejében bizakodva. Aki nem Istennel jár, nem várhat áldást tőle. Aki Benne bíz, megtartó kegyelmében részesül a legnehezebb körülmények között is. Hogy ez mennyire igaz, azt nemcsak a bibliai példák igazolják, hanem az Istenben bízó keresztyén emberek sokasága is tanúsítja. Megjegyzem még, hogy ez nem csupán a férfiakra igaz, de mert a férfiak hajlamosabbak az erőt túlhangsúlyozni, az ÚR nekik címezi a tanítást.

A másodikban (9-10) figyelmezteti Isten szava az embert arra, hogy életünket, tetteinket nemcsak a gondolataink irányítják, hanem ösztöneink, indulataink. A kísértő sem tétlenkedik. Nem ismerjük magunkat eléggé ahhoz, hogy igazán megítélhessük magunkat vagy másokat. Egyedül Teremtőnk, a szívek és lelkek vizsgálója képes hibátlanul megítélni minket, s e szerint bánik velünk. Sok önmarcangolástól kímélné meg magát minden ember, ha e bölcsességet szem előtt tartva járná élete útját. De a próféta kortársainak is szól ez a kijelentés, hogy komolyan vegyék a számukra küldött próféciaát.

A harmadik bölcsességmondás a legtöbb nép közmondásában is megtalálható. Hiszen megközelítően azt jelenti, amit mi így ismerünk: „Ebül szerzett jószág ebül vész el!” A törvénytelen úton szerzett gazdagság bizonytalansággal kínozza birtoklóját, hiszen soha nem tudja, mikor lepleződik le. S a jogtalanság kiderülésekor nemcsak veszteségéért nem sajnálják, hanem kigúnyolják, bolondnak tartják. Ha pedig az embereket sikerülne is megtévesztenie, akkor az Igaz Bíró ítéli el. Őt nem lehet félrevezetni.

A bölcsességmondásokat Isten magasztalása zárja, amely talán a későbbi, fogság utáni időkben került a szövegbe. De hálát adhat mindenkor az Isten böl-

csességét komolyan vevő ember, hogy szavából útmutatást nyerhet, mert mindenkori népének reménysége Ő. Ma is kimondásra kívánczó az ősi bizonyágtétel: „Megszégyenülnek mindazok, akik elhagynak Téged.”

Most olyan sorok következnek (14-18) ebben a részben, amelyek leírása előtt talán szüksége is volt a prófétának arra, hogy lelkét megerősítse a fenti bölcsességmondásokkal. Minden utalás, bevezetés nélkül az ÚR gyógyító erejét, szabadítását kéri. Mi baj érte, ki vetette fogságba? A további sorok felelnek e kérdéseinkre. Azok gúnyolják, akikhez elküldte őt az ÚR. Azért gúnyolják, mert próféciaja még mindig nem teljesedett be. (A két egymással versengő birodalom – Egyiptom és Babilon – egyenlőre nem veszélyezteteti Júdat, így Jójákim király elégeti a Jeremiás próféciaját tartalmazó tekercset). Ellenségeinek szavai a lelkét sebzik meg, prófétai küldetésének hitelességét vonják kétségbe. A rabság alatt pedig a kimondott próféciaát értheti, mert nem másíthatja meg, nem vonhatja azt vissza. Ilyen meghátrálással az ÚR szavát és a maga eddigi szolgálatát tenné hiteltelenné. Mégsem azt kéri, hogy az ítélet hamar teljesedjen, de azt igen, hogy a veszedelem napján védelmezze meg őt az ÚR, hogy szégyenüljenek meg gúnyolói.

Könyörgésére válaszként új feladatot kap a próféta. Fel kell szólítania egész Júda népét, hogy tartsák meg a szombati nyugalom parancsát. (IV. parancsolat). Jeruzsálem minden kapujában el kell mondania, és mindenkire vonatkozóan meg kell hirdetni, hogy a szombati nyugalom megtartását követeli az ÚR. Ha őseikkel ellentétben hajlandók megtartani a parancsolatok közül legalább ezt, akkor könyörül rajtuk az ÚR. Nem kell fogságba menniük, sőt újra kegyelmesen fogadja majd népe hálaáldozatait, de ha nem, olthatatlan tűz emészti majd meg Jeruzsálem palotáit. Az elmondottakon elgondolkozhatunk, mert bizony felértékelődik a nyugalom nap megtartá-

BIBLIAOLVASÓ

sának jelentősége, ha Isten eddigi szándékát megmásítaná ennyiért. Bizony, szégyen, ha a magát hívó keresztyének valló ember nem tartja meg az Úr napjának megszentelt nyugalmát, ha nem megy hálát adni Teremtőjének és Megváltó Urának, ha egy vasárnap úgy telik el, hogy zárva van a templom.

Ima: Felséges Isten, mennyei Atyám a Jézus Krisztus által! Alázattal megvallom, sokszor megejt a Kísértő, hogy zúgolódjak, miért nem vagy olyan elnéző bűneimmel, mint én. Köszönöm, hogy tanítod a testet öltött Ige által mindenkinek, hogy Te nem akarod a bűnös halálát, hanem azt akarod, hogy megtérjen és életet nyerjen. Add bölcsességedet, hogy belássam, Te jobban ismersz engem magamnál és mindenki másnál, s azért adtál Megváltót, hogy az engedelmes életre példát adjon. Köszönöm Jézus Krisztus, hogy bűneimért életedet adtad, feltámadásoddal pedig bátorítasz az új életben való járásra. Add, hogy legyen bennem erő és készség bűneim megbánására, elhagyására. És engedd, hogy a szeretet nagy parancsolatának megtartása által dicsőíthessem nevedet és szolgálhassam felebarátaimat. Ámen.

- id. f.-

u e z é r f a n a l

1.	Cs.	Zakariás 1,1-6	Mt 5, 1-12
2.	P.	Zak 1, 7-17	Mt 5,13-16
3.	Sz.	Zak 2, 1-9	Mt 5,17-26
4.	V.	Zak 2,10-17	Mt 5,27-37
5.	H.	Zak 3	Mt 5,38-48
6.	K.	Zak 4	Mt 6, 1-4
7.	Sz.	Zak 5, 1-4	Mt 6, 5-8
8.	Cs.	Zak 5, 5-11	Mt 6, 9-15
9.	P.	Zak 6, 1-8	Mt 6,16-24
10.	Sz.	Zak 6, 9-15	Mt 6,25-34
11.	V.	Zak 7	Mt 7, 1-6
12.	H.	Zak 8, 1-8	Mt 7, 7-14
13.	K.	Zak 8, 9-15	Mt 7,15-23
14.	Sz.	Zak 8,16-23	Mt 7,24-29
15.	Cs.	Zak 9, 1-8	Mt 8, 1-4
16.	P.	Zak 9, 9-17	Mt 8, 5-13
17.	Sz.	Zak 10	Mt 8,14-22
18.	V.	Zak 11	Mt 8,23-27
19.	H.	Zak 12, 1-9	Mt 8,28-34
20.	K.	Zak 12,10-14	Mt 9, 1-8
21.	Sz.	Zak 13	Mt 9, 9-13
22.	Cs.	Zak 14, 1-12	Mt 9,14-17
23.	P.	Zak 14,13-21	Mt 9,18-26
24.	Sz.	Malakiás 1	Mt 9,27-31
25.	V.	Mal 2, 1-9	Mt 9,32-38
26.	H.	Mal 2,10-17	Mt 10, 1-10
27.	K.	Mal 3, 1-12	Mt 10,11-23
28.	Sz.	Mal 3,13-24	Mt 10,24-33
29.	Cs.	Józsue 1,1-9	Mt 10,34-42
30.	P.	Józs 1,10-18	Mt 11, 1-6
31.	Sz.	Józs 2, 1-7	Mt 11, 7-15

M
Á
J
J
U
S

Támogassa gyülekezetét adója 2%-val!

A Lónyay Gábor Társulás közreműködésével a következő gyülekezetek kaptak támogatást:

Bajánháza.....	9.070,-
Bés.....	1.468,-
Ipolyság.....	1.687,-
Iske.....	1.316,-
Kisráska.....	7.849,-
Kassa-Sacca ...	3.500,-

A Vajáni Református Egyházi Iskola 2007-ben 20.000,- Sk támogatásban részesült a Lónyay Gábor Társuláson keresztül.

Ebben az évben is lehetőséget biztosítunk adójuk 2%-nak összegyűjtésére.

A gyülekezetek támogatása mellett fő célunk 10 Kárpátalja-i fiatal nyári táboroztatásának támogatása Felvidéken!

Mindazoknak akik adójuk 2%-át céljaink támogatására kívánják fordítani megadjuk adatainkat:

Név: Zaujmové združenie Gábora Lónyayho
Székhely: 076 74 Drahňov 216
Jogi forma: Občianské združenie
IČO: 21256732

Kérésre postán, vagy E-mail-on elküldjük az adatainkkal kitöltött nyomtatványt is.

Csoma László

Keresztyének
bumora

Az egyházi mindig valamilyen megjegyzéssel kísérte a lelkész vasárnapi prédikációját. Ha a prédikáció jól sikerült, akkor elismeréssel mondta: -Ma jól prédikáltunk! - Ha közepes volt, akkor megjegyezte: - Ez egy nehéz ige volt! - Ha pedig a prédikáció csapnivaló volt, csak ennyit mondott: - Az énekek jól voltak megválasztva.

Bácsi Gyula, a beretkei árvaház lelkésze az árvák részére segítséget, adományt kérve látogatta a gyülekezeteket, és mindenhol szokatlanul rövid igehirdetéssel is szolgált. Ezt így indokolta meg: „Magyar ember kolbászból hosszút szeret, prédikációból rövidet.”

Beküldte Erdélyi Zoltán Léváról

VILÁGOLDAL

Hitről hívőknek

Locher mandátumát meghosszabbították a Református

Világszövetségben (2008-03-02)

(Bern) - A Református Világszövetség európai elnökhelyettese, Gottfried W. Locher a Svájci Protestáns Egyházszövetség (SEK) elnökségi határozatával megbízást kapott, hogy a világszövetségben munkálkodjék a még szorosabb együttműködés eléréséért a Lutheránus Világszövetséggel együtt. A SEK februári ülése 2008 végéig hosszabbította meg Locher mandátumát. Locher a freiburgi egyetem Ökumenikus Tanulmányok Intézetének igazgatója, az RVSZ elnökhelyettese, a Bern-Jura-Solothurni Református Egyházak zsinati tanácsosa. A SEK tanácsának az ülést Thomas Wipf lelkes, elnök vezette. A tanács kilenc tagja havonta egyszer tart ülést Bernben. (reformiert-info.de, 2008-03-01 - békefy-röhrig klaudia)

A papa rehabilitálja Luthert? (2008-03-07)

(London/Róma) - XVI. Benedek pápa a londoni újság, a The Times információi szerint kész rehabilitálni a német reformátort, Luther Mártont, akit X. Leó pápa 1520-ban exkommunikált. A pápa idén szeptemberben a rehabilitálást azzal kezdi, hogy kinyilvánítja: Luther Márton nem volt tévtanító. Luther nem akarta az egyházszakadást, hanem a korrupciós gyakorlatot akarta megtisztítani. A lap online-kiadása vatikáni forrásokra hivatkozik. A pápa tervek szerint a nyáron az évente megtartott teológiai szemináriumon, amelyen a Ratzinger-tanítványok vesznek részt - 40 katolikus teológus - a világ minden részéről, Castel Gandolfóban vitatja meg a Luther-kép esetleges változtatására vonatkozó elképzeléseket. A pápa nyilatkozata Luther újraértékelésére vonatkozóan előmozdítaná a katolikus-protestáns párbeszédet. Walter Kasper kardinális, a Keresztyén Egység Pápai Tanácsának elnöke kijelentette: "Sokat tanulhatunk Luthertől, kezdve azzal, hogy ő mekkora jelentőséget tulajdonított Isten Igéjének". (idea.de, 2008-03-07 - békefy)

A szombat és a vasárnap védelméért (2008-03-07)

(Düsseldorf) - Katolikus és protestáns egyházi vezetők, valamint rabbik tanácskoztak Düsseldorfban a szombat, illetve a vasárnap védelmének lehetőségeiről, illetve azokról a veszélyekről, melyek súlyosan akadályozzák az ünnepnap, illetve a pihenőnap méltó és hasznos megtartását. W. Huber püspök, az EKD elnöke úgy fogalmazott, hogy "ha a vasárnap elveszti jelentőségét, nem lehet csodálkozni azon, hogy a családok is széthullanak". A Németországi Rabbi Konferencia résztvevőivel együtt a keresztyén felekezetek képviselői közösen fogalmazták meg: "az egész német társadalmat súlyos veszély fenyegeti, ha a szombatot és a vasárnapot gazdasági érdekekből és konzumlázból eredően veszni hagyják". A két vallási ősi ünnepnap, a pihenés napja megszabadít a teljesítménykényszertől, a haszonelvűség állandó működésétől, a konzumkényszertől, s lehetőséget teremt heti rendszerességgel a belső megújulásra. Ezen felül még arra is szolgálhat, hogy egy védett belső tér alakulhasson ki az emberekben, ahol az Istennel való gyógyító, erősítő kapcsolatot átélhetik, gyakorolhatják, ápolhatják. A mai "ünneptelenítésben" és "vasárnaptalánításban" az a legnyomasztóbb - nyilatkozta Huber püspök -, hogy egy 1 700 év óta felépült szociális kultúrát, amihez a szombat és a vasárnap méltó megtartása is hozzá tartozik, egyetlen generáció alatt veszni és pusztulni hagyják. Ez felmérhetetlen károkat okoz a társadalomnak és az egyéneknek is. A schwerini főrabbi, William Wolff szintén arról panaszkodott, hogy az európai zsidóságban is egyre inkább erodálódik a szombat, a szombat megtartása, megszentelése. Akár 30-50 év alatt eltűnhet a zsidóság egy jó része ennek révén, mivel "szombat nélkül nincs zsidó élet, és zsidóság sem!" Az ideai Testvériség Hete keretében mindegyik felekezet, közösen az izraelita hitközösséggel a szombat és a vasárnap alapvető szerepe felismertetésére és fontosságára irányította rá az ünnepségek résztvevőinek figyelmét. (EKD.de, 2008-03-06 - békefy)

Hogyan hangzik Kálvin ma? (2008-03-05)

(Zürich) - A Svájci Protestáns Egyházszövetség és a Református Világszövetség pályázatot írt ki egy himnusz és egy ünnepi igehirdetés elkészítésére Kálvin 2009-ben tartandó 500. születésnapjára. A beküldési határidő idén április 1.-én jár le. A pályázaton az egész világról bárki részt vehet. A himnusznak olyannak kell lennie, amit a különböző országokban

könnyen megtanulhatnak és az istentiszteleteken énekelhetnek. Az igehirdetésektől azt várják el a pályázat kiírói, hogy meglepő módon mutassák be Kálvin mai jelentőségét. A legmeggyőzőbb pályázatokat 2009 pünkösdjén, azon az eurovíziós tv-közvetítésen látható ünnepi istentiszteleten mutatják be, amit Kálvin egykori templomában, a genfi Szt. Péter katedrálisban tartanak majd. Az igehirdetés témája: "Isten és az ember szabadsága". (ref.ch, 2008-03-04 - békefy)

Legközelebb 2160-ban lesz ilyen korai húsvét (2008-03-25)

(Wuppertal) - Ebben az évben a világkeresztyénség olyan korán ünnepli húsvétot, mint 51 évvel ezelőtt, s majd 2160-ban ismét. Ennek a korai dátumnak teológiai és naptári oka van. A teológiai ok az egyháztörténelemben rejlik. Jézus halála és feltámadása a Biblia szerint a zsidó pászka-ünnep környékére esett. Ez a nap az első tavaszi telihold napja. A zsidó holdhónapok és heti napok nem minden évben ismétlődnek ugyanúgy. A kisérszói keresztyének az utolsó vacsora idejét (nagycsütörtök) továbbra is a tavaszi hónap, Níszán 14. napjához kötötték, húsvétot pedig erre három nappal tartották. Az alexandriai, palesztinai és római keresztyének viszont a feltámadás napját mindig vasárnaphoz kötötték. Az első egységesítésre Kr. u. 325-ben vállalkoztak. Ekkor a niceai zsinat eldöntötte, hogy húsvétot a tavaszi telihold utáni első vasárnapon ünneplik majd. Sok évszázaddal később XIII. Gergely pápa, 1582-ben a tavasz kezdetét március 21-re tette, ezen a napon ülésezett a történelemformáló niceai zsinat is jóval korábban. A legközelebbi, március 23-ra eső húsvéti ünnep 2160-ban lesz. (idea.de, 2008-03-24 - békefy)

GYÜLEKEZETEINK életéből

JŠtszunk egyŠtt!

JŠtszihŠz KisrŠskŠn

A kisérszói református egyház és a CSEMADOK 2008. március 21-én húsvéti játszóházat szervezett a helyi tájházban. A játszóház

célja, hogy az újonnan kialakult szokások mellett a hagyományőrző népi szokásokat is megtaníttassuk gyermekeinkkel.

A tojásfestő leányokat Hires Erzsébet vezete be a tojásfestészet rejtelseibe. A fiúk a korbácsfonást tanulhatták meg Molnár Sándor presbiter testvérünktől.

A húsvéti játszóház többéves tradíciónak örvend falunkban, s ezt Isten segítségével szeretnénk még sokáig folytatni!

Horkay László

*JŠtszihŠz
KisrŠskŠn*

Lelkipásztor

Isten kegyelméből Nt. Sallai Tibor lelkipásztor betöltötte 60. életévét. Ebből az alkalomból szolgálati területének mind a négy gyülekezetében ünnepélyesen felköszöntötték.

Szólóskén a vasárnapi istentiszteleten a szószéki szolgálat után a köszöntés bevezetőjeként elénekelte a 264. dics. első két versét. **Szabó Tímea** verset mondott és átadta a virágcsokrot. **Estók László gondnok** bibliai ígére épített gondolatokkal/Ézs 40: 31) köszöntötte a lelkipásztort, aki több mint 33 éve hirdeti ebben a templomban Isten ígését.

A gyülekezet köszönetét és megbecsülését jelezve, átadta az ajándékot.

Bodrogszerdahelyen a záró ének előtt az Úr asztalához lépve mondta el megható gondolatait, igei üzenetekre alapozott buzdítását és jókívánásait **Gál Dezsőné** tanárnő. Ezt követően **Székely Árpád gondnok** mondott köszöntő szavakat és Isten áldását kérve a lelkész további szolgálataira átadta a gyülekezet ajándékát.

Borsiban a lelkipásztor egykori tanára **Dr. Fábíán Zoltán**, a gyülekezet jelenlegi kántora az 512. dicséretből énekelt néhány verset saját orgona kísérettel. Majd szép, emlékeztető és báto-

rító gondolatokkal felköszöntette az ünnepeltet. Köszöntő szavak kíséretében **Szegedy Mária, Bodnár Daniela és Szegedy Tibor gondnok** ajándékozták meg a lelkipásztort.

Újhelyben az egyházlátogatást követő szeretetvendégségen mondott köszöntőt **Kalinič Jánosné** gondnoknő, és átadta a gyülekezet ajándékát. Majd a presbiterek kívántak Isten áldá-

sával jó egészséget, lelki erőt a további szolgálatok végzéséhez.

Lelkipásztor mindenütt kifejezte a Mindenható iránti háláját az eltelt esztendőkért, az elvégzett munka eredményeiért, a gyülekezetekben megtapasztalt megbecsülésért és megköszönte az ajándékokat.

Legyen mindezért Istené a dicsőség. **Estókné**

“Jó dolog dicsérni az Urat, és éneket mondani a te nevednek, oh Felséges!”

A hálaadó istentiszteletet a Zsolttárok Könyve eme szép igéjével kezdte február 3-án a pozbai keresztyén gyülekezet lelkipásztora, Tóth Árpád a felújított templomban. Isten igazságának dicséretét hirdette: az Úr temploma épület, egy a sok közül, s akkor lesz igazi templom, ha azzá tesszük. Ez a templom egy örökség, amelyet őseink reánk hagytak, akkor lesz teljesen a miénk, ha belakjuk, ha a padok tőlünk kopnak meg, és tartalma akkor van, ha megtelik. Az igehirdetés alapjául a Jeremiás 7,2-4 versei szolgáltak. Míg a

Zsoltár örvendezik, Jeremiás figyelmeztet. „Jobbítsátok meg a ti útiutakat és cselekedeteiteket, és veletek lakozom ezen a helyen.” Hálát adott az Úrnak a közösségi munkáért. Köszönete mindenkinek szólt, aki hozzájárult a templom felújításához, mint hangsúlyozta, miénk az áldás, miénk az öröm, a dicsőség legyen Istené. Az ünnepi esemény kedves színfoltja volt a leánykar bemutatkozása. Az ünnepi istentiszteleten jelen volt a Barsi Református Egyházmegye esperese Kis Pál és neje, valamint az MKP országos elnöksé-

gének tagja, Ladányi Lajos, valamint Peczár Károly a párt igazgatója. A pozbai református gyülekezet a jelenlegi felújítást, melynek keretén belül sor került a templom ablakainak cseréjére, a padok közti padlózat átalakítására, csupán egy hónappal korábban kezdte, Két éve már történtek javítások a templom belsején és külsején. A hálaadó istentisztelet után a vendégeket a gyülekezettel együtt szeretetvendégség várta, ahol Peczár Károly mondott köszöntőt, s a lelkipásztor ezúttal is megköszönte az MKP hathatós segítségét.

Kazán Valéria

“jó dolog dicsérni az urat”

köszöntése

Örömteli és áldott alkalom volt a Bodrogszerdahelyi Református Temp-lomban 2008. március 9. **Nt. Sallai Tibor lelkipásztort** köszöntötte 60. születésnapja alkalmából a gyülekezet nevében Gál Dezsőné és Székely Árpád.

A köszöntőben röviden felelevenítették a tisztelendő életútját a kiskövesdi református családból, hangsúlyozva a családi nevelés fontosságát Pál apostol szavait idézve: "De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, hogy kiktől tanultad, mivel gyermekeségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által" (Pál 2. levele Tim. 3)

A köszöntőben kifejezték hálájukat az Úrnak, hogy 34 évvel ezelőtt a tisztelendő urat jelölte ki a gyülekezet számára, aki azóta végzi ezt a szolgálatot, hirdeti az Úr Isten akaratát, igazságát odaadással, alázattal mindenki épülésére.

Végül kifejezték jókívánásaikat, kérve a jó Isten segítségét, hogy az ünnepelt még sokáig legyen a gyülekezet énekének lantosa, olykor parittyása, hogy a rábízott nyáját az Úrnak tetszően

terelgesse. Legyen az ő jussa a gyülekezet hite, ragaszkodása és köszönete, családja boldogsága és boldogulása.

Isten áldását kérték további életére Ady Endre verssorait idézve:

„Most már megállhatok:

Már-már minden emlék.
De mégis, ha újra,
Ha százszor születnék:
A jussáért küzdő
Lantos és parittyás,
Csak ugyanaz lennék.”

*Gál Dezsőné
gyülekezeti tag*

Jubileum a kistráskai gyülekezetben

Nem is olyan régen, egészen pontosan 2007. szeptember 23-án iktatta be Ft. Erdélyi Géza püspök úr hivatalába Nt. Csatlós Péter lelkipásztort, és most ismét egy örömteli esemény főszereplője lett mind a kistráskai gyülekezet, mind a lelkipásztor. Ugyanis ez év tavaszán, március 8-án volt tíz éve, hogy Nt. Csatlós Péter Kistráskán szolgál. Az ünnep és az öröm nem volt teljes, hiszen nemrég hunyt el a gyülekezet gondnoka, akit még mindig gyászolnak, és hiányolnak a gyülekezet éléről.

Ez a tízéves jubileum, ennek ellenére egy örömteli és szép ünnep, mert azt jelenti, hogy a gyülekezetnek és a lelkipásztornak már van közös múltja, melyre jó emlékezni, melyből jó levonni a tanulságokat.

Tiszta szívből kívánunk Nt. Csatlós Péternek Istentől megáldott szolgálatokat, és a gyülekezetnek hűséget, megmaradást és gyarapodást.

Kraus Viktor

A JÓ PÁSZTOR HÁZA **adakozás**

- Galambos József – Perbenyik – 500,- Sk
- Alsómihalyi gyülekezet – 3000,- Sk
- Magát megnevezni nem kívánó család - Kassa – 1000,- Sk
- Végső László - Kassa – 620,- Sk

Mindazok életére Isten áldását kérjük, akik adományaikkal eddig is hozzájárultak ahhoz, hogy minél közelebb jussunk célunk eléréséhez.

**Bankszámla számunk: 0552044933/0900,
SLSP, a.s., pob.Král.Chlmeč Címünk:
Dobry Pastier n.o.,
Kostolná 216/3,076 51 Pribenik**

Rozsnyói hírek – tudósítások

„Lelkünk az Urat várja, segítségünk és paizsunk Ő.
Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, amiképpen bízunk tebenned.”

(Zsoltár 33, 20.22)

Az Úr kegyelmében bízva, adventi evangelizációval zártuk az ősztendőt a testvérgyülekezetekkel közösen, melyet a kőrösi kultúrházban tartottunk. Két estén át Uwe Martin Schmidt, jókai missziós lelkipásztor hirdette az Igét az ingyen kegyelemről, a bűnös ember megigazolásáról. A „kegyelem” csodálatos szó, nem elvont valami, hanem Valaki – személy: az Úr Jézus Krisztus. Az Isten szeretete, melyet nem lehet kiérdemelni, megszolgálni, saját erőnkől megszerezni. Ingyen kapja az, aki magát megalázva leborul, hogy Isten felemelhesse. Az ingyen kegyelmet sok ember nem képes elfogadni, mert kicsinyhitű vagy büszkesége, esetleg félretájékoztatása nem engedi, amint a hallgatóság hozzászólásából is kiderült.

Az újévben folytatódtak pro Ecclesia – délutánok. Január utolsó csütörtökén Nt. Gyüre Zoltán, nyugalmazott lelkipásztor tartott rendkívül érdekes előadást a teremtéstörténetéről. Ez év a Biblia éve, s mivel a Biblia a teremtéstörténettel kezdődik, erről a témáról szolt az

előadás. Az, hogy hogyan jutottunk el az emberi létbe, régóta foglalkoztatta embereket, de mindig belegabalyodtak saját elméleteikbe, s kiéleződött az ellentét a természettudomány és a Biblia tanítása között. Az előadás nem azt hangsúlyozta, hogy melyiknek van – vagy nincs igaza, mert ez a hívő ember számára nem kérdés. A hangsúly azon van, hogy csak akkor egymással szembe a két elmélet, ha félremagyarázzuk a küldetésüket. A természettudomány azt kutatja, hogy micsoda az ember, a Biblia pedig: kicsoda az ember? Miben hasonló az állatokhoz, és miben különbözik tőlük. Tudjuk, hogy az ember testi felépítése sokban megegyezik az állatokéval, de az emberbe Isten a saját lelkét lehelte, s így egészen más küldetést kapott. Az Isten lehelete, Szelleme által képes az ember istenközelségben élni, imádság által Vele állandó kapcsolatban lenni. Isten eszközévé, hordozójává tette az embert.

Az istenközelség, kapcsolat a bűn által romlott meg.

A február 26-án tartott előadás

témája a bűn eredete volt.

A Biblia mitikus képben mutatja be, honnan ered a bűn – a kígyóval való beszélgetés képében. Azt mondja a kígyó az embernek: olyanok lesztek, mint az Isten. Istenkedésre buzdítja az embert: én vagyok a magam istene, én magam döntöm el, mi a jó és mi a rossz – ebben van a bűn eredete. A bűn megtámadta az Istennel való szeretetkapcsolatot, elszakított Istentől. A bűn elleni harc egyetlen módja visszatérni Istenhez, megtérni. A célt tévesztett ember visszafordulása a bűnös útról Istenhez, vagyis megtér. Sok ember nincs tisztában a bűn fogalmával, összetéveszti a bűnözéssel, és azt gondolja, hogy neki nincs szüksége megtérésre. Ezért kell olvasnunk a Bibliát naponta, mert benne, mint egy tükörben megtalálhatjuk igazi arcunkat, és csak Isten Szellem tehet képessé arra, hogy felismerjük bűnös voltunkat.

„Mert mindnyájan vétkeztek, s nélkülözik az Isten dicsőségét”.

(Roma 3,23)

Rozsnyó, 2008.3.10

Mixtaj Johanna

Múltunk képei

Húsvét és Pünkösd között legtöbb gyülekezetben biznyságot tesznek hitűkről az arra felkészült fiatalok. Örömteli alkalom ez, s Istennek legyen hála a Szeretennaptár 14 éve jelenteti meg a konfirmandusokról készült ünnepi felvételeket. Ez mindig egy kis seregszemle egyházunk felnövekvő nemzedékéről. A most közölt konfirmációi felvétel 76 évvel ezelőtt készült a gálszécsi református templomban, amely a 2. világháborúban megsemmisült és nem is épült fel ismét.

Erdemes felsorolni a képen látható konfirmandusok neveit balról jobbra: az első leány ismeretlen, Harsányi Gyula, Harsányi Emma, Jencsik János református lelkész, Thúróczi Ernő, Stríčko Mária, **Thúróczi István – később Stefan Turnsky, teológiai tanár Prágában.**

A képet az egyik konfirmandus, Kalitzáné, Harsányi Emma nagytiszteletű asszony bocsátotta rendelkezésünkre. Köszönjük szépen.

CsL

Az Ökumenizmus szellemében

Az ipolysági evangélikus templom harangja 2008. január 23-án /szerdán/ ökumenikus istentiszteletre szólította a város 3 egyházközsége – a római katolikus, az evangélikus és református – híveit. Az ökumenikus imahét a Krisztus-hívők egységéért keretében rendezett istentisztelet újabb alkalmat teremtett a három felekezet híveinek meghitt kézfogására. Az imahét vezérigéje: „Szüntelenül imádkozzatok!” (1Thessz. 5,17) Az istentisztelet énekeinek alaptémái: a római katolikus ének Jézus-magasztaló, az evangélikus és református pedig az embereket-keresztényeket /keresztényeket/ egyesítő Krisztusról zeng dicséretet. A szlovák és magyar nyelven elhangzott énekeket és igehirdetéseket a keresztény sorsközösség szelleme hatotta át.

A házigazda evangélikus gyülekezet nevében **Hana Ševečková** lelkész köszöntötte a mintegy 100 egybegyűltet, hangsúlyozva azt a meggyőződését, hogy a jelenlevők Isten gyermekeiként igaz testvéreként térnek majd otthonaikba.

Mahulányi József római katolikus esperesplébános rövid eszmefuttatásában azt a gondolatot domborította ki, hogy meg kell bánni mindenkinél azokat a bűnöket, melyek a keresztény egység megteremtésének útjában állnak.

A szószékről elsőként **Izsmán Jónás** református lelképásztor szólt a 2 Móz 3,1-12 alapján. Igéihirdetésének alap gondolatai: az ima csodákra képes, amire ékes példa Ágoston imádkozó lelkületű édesanyja, aki szüntelen imádkozással az Istenhez fordult, hogy az a keresztény hit útjára terelje fiát. És ami az emberről lehetetlen, lehetséges az Istennél. Bármilyen nyomorúságba is kerülünk, tudnunk kell, honnan jöhet a segítség. Mózesnek egykor ezt mondta az Isten: „Bizony, én veled leszek.” A ma hitbeli feladatainak megvalósításához megkaphatjuk ugyanezt a biztatást.

Hana Ševečková az előítéletek szertefoszlásának gondolatát helyezte igéihirdetése középpontjába. Ez egyaránt vonatkozik mind az emberi kapcsolatokra, mind a felekezetek együtt-

működésére. Az ima összeköti az embert az Istennel, közelebb hozza egymáshoz az embereket és a közösségeket. Imádkozással építjük a kereszténység közös házáat.

Mahulányi József igéihirdetése is az imádság szerepének fontosságát emelte ki. Az ima az egység erjesztője: az együtt imádkozó család /gyülekezet/ együtt marad, s az imádság csodákra képes. Imáink alatt személyes kapcsolatot teremtünk Istennel. Az imádság nem monológ, hanem párbeszéd, hiszen az Isten azt válaszolja nekünk: szeretlek téged. Az istenhit nem magánügy – a hívők hatással vannak környezetükre, embertársaikra. Nem akarnak sekrestyébe zárva élni. Az Istennek tervei vannak velünk – küldetésünk van ezen a földön.

Lukás Jókai római katolikus káplán kérdéssel indította szószéki beszédét. Kinek az érdeme, hogy mi most itt összejöttünk? A válasz: Jézus Krisztus, aki egyesít bennünket. Ő számunkra a legnagyobb ajándék, a szeretet megtestesítője. Ezt a kincsünket ajándékozzuk mi is a világnak.

Az istentisztelet áldásadással és énekléssel ért véget.

Korpás I.

HAT NAP SZÉKELYFÖLDÖN

A Református Tanulmányi Központ körutazást szervez Székelyföldön 2008. május 21 - 26-án. Utunkon felkeressük történelmi városainkat és emlékhelyeinket egészen a Békás-szorosig. Szállás Gyalun, Brassóban, Szovátán és Marosvásárhelyen.

Tervezett útvonal: Deregyő-Kolozsvár-Nagyszeben – Brassó – Kézdivásárhely – Székelyud-

Székelyudvarhely

Mikes kúria

varhely – Szováta – Békás-szoros – Marosvásárhely – Szatmárnémeti – Deregyő.

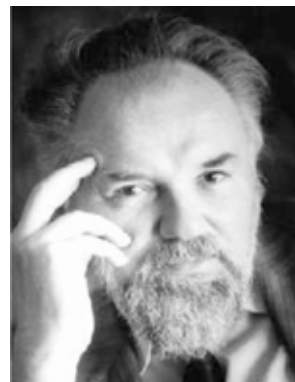
Az utazás ára személyenként teljes ellátással 9.000 Sk. Jelentkezni lehet a 056-6282560 – as telefonszámon, valamint a csoma@copusnet.net e-mail címen.

JELENTKEZÉSI ÉS BEFIZETÉSI HATÁRIDŐ
2008. április 30.

A Kárpát-medence reformátussága

József Attila-díjjal tüntették ki Koncsol Lászlót, a Szlovákiai Református Keresztény Egyház volt főgondnokát (2008-03-20)

Március 15. alkalmából múlt pénteken Hiller István oktatási és kulturális miniszter adományozott díjakat a magyar kulturális élet személyiségeinek. Több évtizedes kiemelkedő irodalmi tevékenységéért Koncsol László költő, író is József Attila-díjat vehetett át.

Amerikai tájékoztatás az egyházi restitúcióról (2008-02-25)

Az egyházi ingatlanok visszaszolgáltatásának akadályoztatásáról tájékoztatta David Rodearmelt, az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztériuma vallásszabadságot monitorizáló ügyosztályának vezetőjét Washingtonban Antal János, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület külügyi előadótanácsosa. Antal kifejtette, sok száz ingatlanuk kényszerű hiányában az erdélyi magyar történelmi egyházak csak nagy nehézségek árán tudják ellátni hitéleti-társadalmi szolgálatukat, és a vallásszabadsághoz kötődő jogok folyamatos megsértésével kell szembesülniük. Az előadótanácsos elismeréssel szolt az Egyesült Államok Kongresszusának a romániai egyházi javak restitúcióját sürgető határozatáról, amely elindította a visszaszolgáltatási folyamatot. Ez azonban elakadt, és Románia EU-tagsága dacára egyre húzódik az egyházi javak restitúciója, hívta fel az amerikai politikus figyelmét az előadótanácsos.

Könyvmisszió és lelki épülés (2008-03-02)

Különösen fontos rendezvény a Biblia évében a Könyvmisszió, a gyülekezeti könyvterjesztők és keresztyén könyvesboltok harmadik szakmai napja. Aki részt vett rajta, mind azt hangsúlyozta, miért fontos számára a Biblia, miért lényeges, hogy bármelyik kiadott könyv a keresztyén hitnek megfelelő legyen, annak értékrendjével találkozzon. Szinte minden előadó kitért arra, hogy igazi tartalom nélkül a betűk fölöslegesek, rombolóvá válnak. Az esemény rövid áhítattal kezdődött, amelyet Damásdiné Judit, a Parakletos könyvesház vezetője mondott Jézus Magvető példázata alapján. (Lk8). Hogyan jön a Magvető a betűvetéshez? - ez volt beszédének központi kérdése. A válasz, nagyon egyszerűen, ám annál tartalmasabban megfogalmazható: azért jöttünk össze, hogy Isten igéjét, mint a magot szórjuk szét a világban könyveink által.

A nap főelőadója prof. Dr. Bagdy Emőke, a Károli Gáspár Református Egyetem Pszichológiai Intézetének tanszékvezetője volt. Nagyon érdekesen vázolta, hogyan működik az agyunk. A jobb agyféltekünk az érzelmi központ, míg a bal megállítja azt, nehogy elsodorjanak bennünket a hatások. A két oldalnak egyensúlyban kell lennie. Nem hagyhatjuk, hogy pusztán az élvezet -ahogy ezt halljuk naponta többször is a reklámokban - irányítson bennünket. Az a mi emberi többletünk, hogy fel tudjuk ismerni a figyelmünkre érdemes dolgokat. Ahogy kinyitunk egy könyvet, az máris üzen, tárgyi mivoltában is sokféle jelentéssel tölthető fel, de a betűk, a sorok indítják el azt a folyamatot, ami hozzásegít minket a lelki élményhez, az értelem igazi megnyilvánulásához.

Az izgalmas témát követően a rövid kávészünetben mindenki szabadon válogathatott a kiadók termékeiből. Számos könyvterjesztő érkezett az ország minden pontjából. Csak úgy kígyóztak a sorok a standok előtt, mert itt mindenki biztos volt abban, bármelyik művet is választja, az csak lelki és szellemi épülésére szolgálhat majd. Szinte senki nem távozott üres kézzel. Érezhetően megnőtt a bibliavásárlások száma is. Galsi Árpád, a Kálvin kiadó vezetője mindenkit önmérsékletre intett: nem szabad az eredményt csak kereskedelmi szemlélettel látnunk, azt is meg kell vizsgálnunk, vajon tényleg olvassa a könyvet, aki megvette? Vajon tényleg boldog, aki olvassa, ahogy az idei év jelmondata szól? Az a felelősségünk, hogy mindenki, akihez eljut ez a könyv megértse, mit olvas, és hasznosítsa az ebből szerzett tudást életében. Utolsóként Miklya Luzsányi Mónika arról szolt, miként lehet a gyerekekhez eljuttatni Krisztus üzenetét. Nem szabad arra várnunk, hogy majd a katekéta, hitoktató megtanítt nekik mindent, ami fontos, amit Isten tanított nekünk. A szülőknek is nagy a felelősségük, leginkább abban, hogy milyen lesz gyermekük. Példát kell nyújtaniuk kicsinyeik számára. Ezért lényeges, hogy a szülők maguk is gyerekké legyenek, megtanulják a játékok nyelvét, és mindenekelőtt nagyon jól megismerjék saját gyermekük lelkét. Kováts Annamária

© www.reformatus.hu

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregyői Református Keresztyén Gyülekezet.

Szerkesztőség: Fülöp Sándor (főszerkesztő) • Kraus Viktor (szerkesztő)

Györky Szilvia (felelős szerkesztő) • Hudák Katalin (gépi tördelés) • **Nyomja:** MS-PRINT

Cím: 076 74 Drahnov-Deregyő 216, **Tel.:** 056/6282560, **Fax:** 056/6395396, **E-mail:** csoma@copusnet.net

Megrendelhető a Református Lelkészi Hivatalokban vagy az újság címén • Reg. szám 11/94.

A Református Tanulmányi Központ hírei

Tevékeny három hónap telt el a Református Tanulmányi Központban. A 3. Farsangi Bál, amelyet 2008. február 2-án rendeztünk ismét jótékonyági célt tűzött maga elé. A résztvevők 3.300 Sk-val támogatták a 10. Angol- és Honismereti Tábor Kárpátalja-i résztvevőit. A jó hangulat mellett a meghirdetett adakozásból senki sem vonta ki magát. Amint az már szokássá vált, ezen a rendezvényen a környező községekből is szép számmal érkeztek résztvevők.

Szórakozó asztaltársaság

Beszélgetés közben

Aki a zenét szolgáltatták

A 2008. február második hetében megrendezett Evangelizációs Hét alkalmain több mint 400-an vettek részt. Erről már hírt adtunk előző számunkban. El kell mondani ismét, az ilyen jellegű közösségre egyértelmű igény van református egyházunkban. Éljük az Úrtól kapott alkalmakkal, nehogy haszontalan szolgáljunk bizonyuljunk!

Ebben az évben először szervez a Tanulmányi Központ tanulmányi kirándulást. Istennek legyen hála a

kirándulásra megfelelő számban jelentkeztek érdeklődők. Ezzel remélhetően egy olyan szolgálati terü-

letet nyitott előttünk Urunk, amellyel egyrészt sokat tehetünk a Kárpát-medence magyarságának jobb önis-

meretéért, másrészt az egyházzal lazább kapcsolatban levőket is közelebb vezetjük Krisztushoz.

A színházlátogatás sem maradt el 2008. februárjában. A Karácsony és Szilveszter között Miskolcon látott Denevér c. operettet követően, most a Charley nénye című zenés darabot nézhették meg a résztvevők. Az érdeklődők száma meghaladta az autóbusz befogadóképességét. Ez azt mutatja, hogy az évek óta végzet szolgálatnak meg van az áldott eredménye. Kialakult egy cca.60-70 fős közösség, akik rendszeres színházlátogatók.

Résztevők

Előadás előtt

Telt ház

Gondolatok az ünnepről

Az Ünnepről és egy ember Belső Énjéről!

Március vége felé járunk. Előttem pár kopár fa, a nyitott ablakon keresztül hallani madarak csicssergését, teljesen szokványos délután, bár jelenleg borúsan szokványos, mondhatnánk: életünk egyik szürke napja van ma. Pedig nem ilyen színtelen ez a nap, a Feltámadás napja van. Ünnepről, mégis az ember néha teljesen meg tud feledkezni róla. Mert az élet akkor sem áll meg, mindennapi problémák akkor is vannak. De miért?

Egy nagyon érdekes dolog fogalmazódott meg bennem az utóbbi egy hét alatt. Úgy alakult, hogy a tavaszi iskolai szünetem egybe esett a bűnbánati héttel, így egész héten itthon voltam, s hétfőtől szombatig minden este volt bűnbánati alkalom. S ami érdekes, az a szombat este, amikor is belém szíven talált valami. Nem, nem a mennyezett bomlott meg, hanem egy érzés lett rajtam úrrá. Majd azonnal egy kérdés, hogy ezt mostanáig miért nem vettem észre? Talán mert nem volt még így alkalmam minden este (na jó, egy kivétellel) részt venni az esti istentiszteleteken. És ez az a mondat, ami egy nagy hazugság és önámítás. Miért ne lett volna? Az alkalmak mindig meg voltak, de én hol voltam? Hol? Hát, épp talán televíziót néztem, vagy sütöttem, készülődtem, takarítottam, otthon sem voltam, akkor volt az egyik nagy bevásárlás... Tényleg? Nem is emlékszünk, arra sem, hogy hány alkalmat hirdetett a lelkipásztor, és hogy mikorra, azt végképp elfelejtettük. Úgy sem lesz rá időnk. Pont ünnep előtt miért lenne? Szemrebbenés, és mondhatnánk szívbjaj nélkül tovább tudunk lapozni életünk könyvében. Csakhogy kihagyunk pár nagyon fontos oldalt, a lelkiismereti oldalt. Esetleg már kitéptük azokat a lapokat? Vagy még nem?

Miért is mondom ezeket? Szóval azon a szombat estén az az érzés. A prédikációban, amit a saját édesapám mondott el (még egy apa is tud újat mondani, hát még egy Atya) megfogott egy mondat, miszerint milyen fontos és jó az, ha sorra végig vesszük az egész heti történetet, hogy s mint jutunk el a Nagypénteken keresztül a Húsvét Ünnepehez. Sorra végig vegyük! Sok esetben az ember az ilyen mondatoknál vagy elmosolyodik, hogy nekem arra nincs időm, vagy csak felszínesen továbbolvas, mintha mi se történt volna. Pedig történt! Ugyan mi történt, kérdezhetnénk reflexszerűen. Az történt, Kedves Olvasó, hogy nagyon sokan nem is tudjuk, mi történt Virágvasárnap és Nagypéntek között. Mi történt abban a négy napban, mivel mi csak a hetedik napot vártuk?

Az embernek van pár olyan szerve, amelyek képesek csak azt hallani és látni, amit hallani és látni akar. Azonban ezt nem előnyös minden esetben használni. Az Igét hallhatnánk, miért engedjük el a fülünk mellett? Így nem áll össze a teljes kép, továbbra is az ismeretlenben maradunk! Vasárnap Úrvacsoraosztás! Részesülünk abban, amit nem is ismerünk igazából? Mi értelme? Csak azért, hogy lássák, mi is ott voltunk, vagy, mert megszoktuk, hogy menni kell? Nem érvényes akkor ránk egy kicsit, hogy: „kárhozatot eszünk és iszunk magunkra”? Hogy tudunk odaállni az Úr asztalához, ha tudjuk, hogy egy bűnbánati alkalmon sem

vettünk részt? Bűnbánati alkalom. Ott a közösségben, elcsendesedve, pár éneket elénekelve, fél órában kicsit elgondolkodva a Szentlélek lelkipásztor által felénk irányuló szavain, kicsit időtlenné válni és talán egy lépést tévén saját magunk felé, saját magunk megismerése felé. Néha egyetlen alkalom is csodákra képes. És ez a Csoda hiányzik sokunk életéből. Pedig ezzel a kis csodával színesebb lenne a nap, még ha felhős is.

Meg kell, hogy mondjam, örültem is, meg nem is ezen a szombat estén. Örültem, mert talán hét emberrel többen voltunk, mint egy átlagos estén, de 50-nel kevesebben voltunk, mint az Úrvacsoraosztáson. Természetesen voltak, akik hűségesen jöttek, ott voltak, lehet nem minden alkalmon, de ott voltak. Legalább egyszer. Isten soha nem kér olyat az embertől, amit egy halandó ne tudna teljesíteni! Soha nem kér olyat! Ismeri minden gyarlóságunkat, jó és rossz tulajdonságunkat, és tudja azt is, hogy van, aki ellene „kampányol”. Kicsoda? Talán mi saját magunk. Most talán egyesek felkapják fejüket, hogy hogyan mondhatok ilyet. Úgy, hogy hagyjuk, hogy a kísértő eltérítsen minket a helyes útról. Megmondom őszintén, nálam is volt már pár olyan alkalom, amikor hallottam a harangszót, és azt mondtam, ugyan miért menjek, hiszen voltam tegnap, vagy délelőtt. Majd holnap. Csak az a baj, hogy életünk tele van holnapokkal. És ez talán még a jobbik rossz, ha van holnap. Mert ha már azt sem mondjuk, sőt a harangszót sem halljuk meg, akkor talán komoly önvizsgálatra van szükség. Azonban, ha van holnap, próbáljuk meg utolérni magunkat. Soha nem késő, de tudnunk kell azt is, hogy van, amit nem tudhatunk. **Azt, hogy mikor jön el az az idő, amikor már nincs holnap.** Akkor meg kell állnunk Mindenható Urunk előtt, és el kell számolnunk dolgaikkal. Neki nem mondhatjuk, hogy majd holnap beszélünk, majd holnap visszajövünk. Ő akkor és ott lesz! De most még itt vagyunk, és Ő türelmesen vár. Miért várhatjuk? Nem szólal meg ilyenkor lelkiismeretünk, hogy le kellene tenni a fakanalat, vagy ki kellene kapcsolni a televíziót? A napi huszonnégy órából Ő csak egy pár percet kér. Nem mondhatja senki, hogy ezt akár hétköznapokon is ne lehetne megadni. Csak annak lehetetlen, aki úgy akarja. Hogy éppen miért nem érek rá, rengeteget okot lehet kitalálni, csak fantázia kérdése, de kár lenne képzelőerőnket erre pazarolni. Legyen inkább lelkiismeretünk kérdése, hogy tényleg nem ér-e meg ennyit lelki békénk és nem érdemelle meg a Mindenek Ura napi pár percet. Általa vagyunk, Ő váltott meg bennünket és mi kifogások sorozatával adunk hálát?

Ma ünnep van, mégis borús az ég. Kicsit nehéz így örülni. De hiába vannak felhők az égen, a nap akkor is süt, csak eltakarja pár réteg. Sokan jósolnak sokfélét, „előrelátnak”, „útbaigazítanak”, de az igazi útbaigazítás nem kerül pénzbe. Csupán egy kis időbe, odafigyelésbe és egy cseppnyi akaraterőbe. Nem csak Istentől kell elvárnunk, hogy lépéseket tegyen, hogy segítsen, hanem nekünk is lépünk kell. Észre kell vennünk, és ha jobbról jön, akkor hiába fordítjuk arcunkat balra, mert ebben az esetben, Ő ott is ott lesz.

Mindenhol ott van, mi mégis el akarunk fordulni Tőle, ki akarjuk kerülni. „Csodálatos tehetsége” ez az embernek, azonban ez az a műfaj, amellyel nem dicsekedni kell, hanem meg kell próbálni eme „tehetséget” engedelmességre és alázatra fordítani.

Itt van Húsvét Ünnepe. Meg tudunk állni Isten előtt tiszta lelkiismerettel? Tudjuk azt mondani, hogy: Istenem, köszönöm ezt az ünnepet, hogy megváltó kegyelmedben részesítesz, és örömet adsz a szívembe, hogy ne szürkéknek lássam a napot? Köszönöm, hogy hálát tudok adni, és tudom

feledni a mindennapi, pillanatnyi gondjaimat és Rád tudok figyelni? Kívánom Mindenkinnek, hogy ne csak Húsvét alkalmával, hanem minden más ünnepünk alkalmával is tudja a „holnapot” „mává” tenni, tudjon időt szakítani arra, hogy méltónak érezhesse magát lelki táplálékra, hogy tudjon időtlenné válni, akarja ismerni és továbbadni embertársainak Isten Igéjét, s mindezek után tudjon hálát adni, hogy Ő mindezekben végig elkísér, hogy az Ő kegyelméből még tart a „ma”.

Csoma Annamária

Hogy gazdagodjunk az ismeretben...

Elolvasásra ajánljuk:

Eberard Gresch: *A hugenották története, hite és hatása c. könyvét*

Hugenottáknak nevezzük a reformáció idején a Kálvin által fémjelzett franciaországi evangéliumi mozgalmat. Mivel hitüket a katolikus Franciaországban nem tűrték meg, közel 200 000-en hagyták el hazájukat a 16. század közepétől a 18. század végéig. A többieket régi vallásukhoz való visszatérésre kényszerítették.

A hugenották a régi és az új világ számos országába mentek. Ők maguk, utódaik és követőik sok helyen befolyást gyakoroltak a szellemi, gazdasági, társadalmi és politikai fejlődésre a befogadó országokban. Egyházunkban kezdettől fogva az öngazgatás és az együttes döntés elvét gyakorolták. A hugenották történelme lényeges alko-

tórésze a reformáció történelmének. Igaz és öntudatos keresztyének története.

A könyv tükrözi a hugenottákkal és Kálvinnal kapcsolatos kutatási eredményeket. A mű elsődleges célja alapvető ismereteknek a megosztása. A könyv elsősorban egy széles, történelmi-egyházi érdeklődésű olvasói körhöz fordul, de a vallásban jártas és egyháztól távoli olvasókhoz is. A számos személyre, helysége, dologra és történelmi eseményre való utalás, valamint a részletezés a megértést hivatottak könnyíteni és a hugenották történetét színesíteni. Ezenfelül segítséget nyújthatnak további irodalom olvasásához.

(Részlet a műből)

A HÉBER NYELV ÉRDEKESSÉGEI

Jeroboám – Roboám / Mennyiség és minőség

A neveknek, kivált a bibliai neveknek sokkal mélyebb jelentés tartalmuk van, mint ahogy azt első hallásra gondolnánk. Gyakran az egyén elhivatása, Istentől kapott megbízatása rejlik benne. Példa erre Józsué (Jehoschua), akinek először Hósea volt a neve, s később kapta a „Je”, istenes jelzőt. Salamon király neve is rejtett igét hordoz, hisz Salamon, héberül Schlomo, azt jelenti, **legyen béke**. Isten Salamon számára már a kezdetnél megígérte, hogy 40 éves uralkodása idején – ellentétben apjával, Dáviddal – nem lesz háború az országban. Salamon bűnbeesése után az Úr a silói Ahijjá próféta által megjövendölte az ország szétdarabolását. A nagy birodalomból létrejött egy északi királyság Izrael tíz törzsszel és egy déli királyság Juda, amelyet csupán két törzs alkotott. A két királyság uralkodóinak nevei szintén nagyon sokatmondóak.

Izrael királya Jeroboám volt, akinek a neve a héber írásmód szerint „**Jeraw-am**”, és nagyszámú (számos) népet jelent. Jeroboám Judával folytatott ellenségeskedése miatt

nagy bűnbe vitte népét, amikor két bálvány aranyborjút készíttetett. Nevének első része a „Jeraw” azt jelenti – ellenségeskedésbe vonni. Ezért Izrael volt az első ország, amelyiket fogságba hurcoltak, s az „elveszett tíz törzs”-ként emlegetik.

Salamon utóda Dávid házából származott és a Roboám, héberül „**Rechaw-am**” nevet viselte. Ez „széleskörű-elterjedt népet” jelent. Isten nem csupán fizikai értelemben vett szélességet ismeri. A két kis törzsből, Judából és Benjáminból, amelyek Jeruzsálemben – a Szentek Szentjével a közép-pontban – határosak voltak egymással jött el a Messiás, Dávidnak Fia (Juda) és a későbbi pogányok apostola Pál –Saul (Benjámin). És ez vezetett az Isten Igéje világméretű elterjedéséhez –**Rechaw**. Ez arra tanít minket, hogy Isten előtt valódi fontosságot nem a mennyiség, hanem a minőség jelent, mivel tőle a kevesek, a kisebbségben levők is nagy küldetést kapnak!

M. Schneider,
Israel Heute

Ján Heller Prof. DrTh. 1925-2008

Temetési szolgálatra készülve az igeválasztás közben csöngetett a postás, a G2W című svájci folyóiratot hozta. Önkéntelenül is belelapoztam, s volt prágai professzorom, Ján Heller nekrológiára lettem figyelmes. Pilsenben született 1925-ben, majd teológiát tanul Prágában és Bázelen. 1951-től Prágában tanít teológiát, majd 1966-67-ben a berlini Humboldt egyetem teológiai karának docense. Ismét Prága 1968-tól. A vallástörténet professzora 1970-től, 1977-től az Ószövetség tanszékvezetője 1992-es nyugdíjazásáig. Egyházunk Prágában végzett lelkészeinek nagy részét tanította. Elsős teológusként nagyon meglepett az a kijelentése, mely szerint: **Reméljük, hogy Isten sok-sok bűnünk mellett megbocsátja a mi teológiánkat is!**

Szavainak értelmét csak sok éves szolgálat után értettem

meg igazán. Felejthetetlen számomra megdöbbenése, amikor héber vizsgám után, annak a véleményemnek adtam hangot, hogy ismerve akkori gyülekezeti körülményeinket, nem tartom valószínűnek, hogy a héber nyelvvél elég időm lesz foglalkozni. Végzős teológusként az utolsó vizsgámon, történetesen Ószövetségből, nem tudtam eldönteni ő örül-e jobban a kitűnő eredménynek vagy én. Mert számára együtt örülni az örvendezőkkel ezt is jelentette.

A rövid tudósítást követően az Interneten kerestem meg, mit írnak róla. Amikor „Vándorlás” címmel írt gondolatait elolvastva a János 14, 1-3 -ban megtaláltam a temetési ige-hirdetés alapigéjét is. Köszönöm Professzor úr, hogy tanított életében, tanított halálában. Tanítványaimmal együtt köszönjük az Úrnak, hogy hitével, ismereteivel, közvetlenségével készítette az ige hirdetésére. Legyen érte áldott az Úr neve!

Csoma László

Üšndorlšs

Védtelen csecsemőként születünk meg. Egy időre édesanyánk ölelése takar bennünket, aztán édesapánk kézen fogva vezet minket a világban, egy ideig egyedül futunk, majd, ha sikerül, akkor valakivel, s magunk is csecsemőt vezetünk a világba. Örülünk majd, ha maga is képes futni az élete pályáját. Csakhogy közeleg az öregség, az erőnk fogy. Mi lesz tovább? Valaki leragad a mulandóság kérdése mellett. Ez csak a fájdalmat növeli. Valakinek megadatik, hogy meglássa, mindazok ellenére, amit itt elrontottunk, annak a karja, aki szeret minket, ki van tárva a számunkra, még ha nincsenek is velünk mindazok, akiket itt szerettünk. A világegyetemben, haláltól és mulandóságtól körülvéve, az Ő szeretete a reménységünk alapja, a lét megtartója. Jézus, aki mindenkiért kiszolgáltatta magát, mutatja a hozzá vezető utat halálon, mulandóságon és hiábavalóságon át. Hova valójában? Az Atyához, az ő karjaiba. És így a végén visszatérünk gyermekségünk állapotába, sőt még tovább, egészen annak az ölelésébe, aki legyőz minden fájdalmat, szenvedést, káoszt és szörnyűséget, és akiben örök otthonunk van.

Jézus mondja: „Ne nyugtalanodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. Az én Atyám házában sok hajlék van, ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti is.” János 14,1-3

Ján Heller

keressük meg a bibliában!

1. „Akkor a király, és monda: Adjátok az élő gyermeket, és meg ne azt, mert az az ő anyja.” (1Királyok 3:...)
2. „És az ifjak szerint szóla nékik, mondván: Ha az én atyám a ti igátokat, én még teszem azt; ha az én atyám vert titeket, én skorpiókkal.” (2Kronikák 10:...)
3. „És igyekezék e népe megkötni Júda kezeit és elrémiteni azt az” (Ezsdrás 4:...)
4. „Ragaszkodjál az tanításhoz, ne hagyd el; meg azt, mert az a te életed.” (Példabeszédek 4:...)
5. „..... engem az őrizők, a kik a kerülik. Mondék nékik:-é azt, a kit az én lelkem szeret?” (Énekek Éneke 3:...)
6. „Tudom, hogy az embernek nincs az ő útja, és egyetlen járókelő sem, hogy irányozza a maga lépését!” (Jeremiás 10, ...)
7. „De még is így szól az Úr: meg hozzám teljes szívetek szerint; is, sirással is, kesergéssel is.” (Jóel 2:...)
8. „De a Sion szabadulás léssen, és szentté az, és a Jákób háza birtokba veszi az ő örökségét.” (Abdiás 1:...)
9. „És a sántát teszem, az elszélesztettet pedig erős, és az Úr uralkodik rajtok a Sion hegyén fogva mindörökké.” (Mikeás 4:...)
10. „És mikor, és mikor ittatok: avagy nem ettetek és magatoknak ittatok-é?” (Zakariás 7:...)
11. „..... pedig elküldé azokhoz a maga fiát, ezt mondván: A meg fogják becsülni.” (Máté 21:...)
12. „És látván azoknak, monda: Ember, néked a te bűneid.” (Lukács ev. 5:...)

13. „Kire mindnyájan , kicsinytől nagyig, mondván: Ez az ama nagy ereje!” (Apostolok Cselekedetei 8:....)
14. „És ezt mondá nékem: Elég néked az én; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet azért az én erőtlenségeimmel, hogy a ereje lakozzék én bennem.” (2Kor 12:....)
15. „Ti urak, a mi és méltányos, a ti szolgálóitoknak, tudván, hogy néktek is van Uratok mennyekben.” (Kolossé 4:....)
16. „Ti vagytok és az Isten, milyen szentül, igazán és élünk előttetek, a kik hisztek.” (1Thesszalónika 2:....)
17. „Akarom azért, hogy a férfiak minden helyen, tiszta emelven föl harag és versengés nélkül.” (1Timótheus 2:....)
18. „Igyekezzünk tehát abba a nyugalomba, hogy valaki a ugyanazon példájába ne essék.” (Zsidókhöz 4:....)
19. „Lelketeket az iránt való engedelmisségben nélkül való atyafiúi szeretetre tisztítván meg a által, egymást tiszta szívből buzgón” (1Péter 1:....)
20. „Ha azt , hogy nincsen bűn mi bennünk, magunkat meg és igazság nincsen mi bennünk.” (1János lev. 1:....)

A megfejtést 2008. május 20-ig lehet beküldeni a Szerkesztőségünk címére:

Református Lelkészi Hivatal, Hlavná 216., 076 74 Drahňov – Deregnýö.

A Károlyi Gáspár- fordítású Szent Biblia segítségével a bibliai fejtörőt összeállította: Györky Szilvia, Alsómihalýi

megfejtők névsora:

- 1.Szalay Mónika, Réte
- 2.Szloboda Anna, Réte
- 3.Szabó Ildikó, Réte
- 4.Szabó Károlyné, Negyed
5. Izsák Józsefné, Negyed
- 5.özv.Sándor Józsefné, Réte
- 6.Zsigó Mária , Martos
- 7.Mackó Zsuzsa, Dolná Streda
- 8.özv.Kovács Lajosné, Nagysalló
- 9.Kakas Olga, Nagysalló
- 10.Klincsek Ferencné, Kőhídgyarmat
- 11.Szalay Ferencné, Fél
- 12.özv.Demény Lajosné, Nagysalló
- 13.Bitter Mihályné, Kisújfalu
- 14.Jakab Erzsébet, Csúz
- 15.Farkas Irma, Negyed
- 16.Szénászki Sarolta, Újlót
- 17.Kakas Sándor, Nagysalló
- 18.Kazán Valéria, Berencs
- 19.Bédi József, Nagymegyér
- 20.Családi Irén, Nagymegyér
- 21.Csizmadia József, Nagymegyér
- 22.özv.Varga Béláné, Bátorkeszi
- 23.Bóna Sándorné, Bátorkeszi
- 24.Palásti Aranka, Léva
- 25.Veress Vilmos, Nyírágó
- 26.Németh Sándorné, Nyírágó
- 27.özv.Földi Jenőné, Ersekkéty
- 28.Szabari Erzsébet, Gömörhorka
- 29.Péter Andrásné, Alsó Pokorágy
- 30.Mezei Margit, Borzova
- 31.Kovács Zoltáné, Rozsnyó
- 32.özv.Szítás Béláné, Alsólánc
- 33.Pataky Szilvia, Nagyida
- 34.Kerekes Béláné, Felsőlánc
- 35.Kövesdi Jánosné, Reste
- 36.Pataky Bertalanné, Migléc
- 37.ing.Damko Valéria, Reste
- 38.Komjáthy Bertalanné, Pány
- 40.Abosi Jánosné, Szeszta
- 41.Fecsu Tünde, Szádellő
- 42.Kondor Erzsébet, Kassa
- 43.Rontó András, Nagyida
- 44.Rontó Gabriella, Nagyida
- 45.Vastag Zsuzsa, Migléc
- 46.Komjáty Istvánné, Felsőlánc
- 47.özv.Tóth Józsefné, Szádalmás
- 48.Szanko Mónika, Berzete

- 49.Vartek Ferencné, Kassa
- 50.Szaniszló Jolán, Csécs
- 51.Turóczy Vilmosné, Szádalmás
- 52.Kardos Béláné, Szádalmás
- 53.Szabó Gyuláné, Lúcska
- 54.Oravec Margit, Kassa
- 55.Csáji István, Nagyida
- 56.Menyhért Médea, Felsőlánc
- 57.Menyhért László, Lelesz
58. Sallai Albertné, Kiskövesd
- 59.Máté Istvánné, Kiskövesd
- 60.Csicseri Józsefné, Bély
- 61.Kocsis Lászlóné, Szőlőske
- 62.Kosztyu Péterné, Ágcsernyő
- 63.özv.Zelvey Béláné, Legenye
- 64.Sütő Zsuzsa, Zemplén
- 65.özv.Pósa Istvánné, Nagykövesd
- 66.Pál Éva, Nagytárkány
- 67.Kacsarik Bertalanné, Ladmóc
- 68.Magyar Józsefné, Kistoronya
- 69.Kendi Zsuzsanna, Zétény
- 70.Dobos Piroska, Nagytárkány
- 71.Ilko Zita, Lelesz
- 72.Lázár Mihályné, Bodrogszerdahely
- 73.Bordás Lászlóné, Szomotor
- 74.Kántor Mária, Bodrogszerdahely

- 75.Seress Ilona, Kisújhely
- 76.özv.Taskovics Lászlóné, Bodrogszerdahely
- 77.Visnyai Ilona, Bodrogszerdahely
- 78.Kiss Magdaléna, Bodrogszerdahely
- 79.Lipán Márta, Nagykövesd
- 80.Tóth Beáta, Nagykövesd
- 81.Peti Sándor, Hardicsa
- 82.Hornyak Katalin, Mokcsa
- 83.Kocsis Lászlóné, Deregnýö
- 84.Révész Emma, Iske
- 85.özv.Király Árpádné, Kistráska
- 86.Bodnár Lajosné, Szirénfalva
- 87.Magyar Irén, Szirénfalva
- 88.özv.Szanyi Gyuláné, Kaposkelecseny
- 89.özv.Nagy Sándorné, Kaposkelecseny
- 90.Jakab Gyuláné, Nagyszelmenc
- 91.Géczi Csabáné, Nagykapos
- 92.Úveges Attiláné, Nagykapos

nyerteseink:

Jakab Gyuláné, Nagyszelmenc,
Csicseri Józsefné, Bély,
Fecsu Tünde, Szádellő
Péter Andrásné, Alsó Pokorágy
Bóna Sándorné, Bátorkeszi
Szabó Ildikó, Réte
Kakas Sándor, Nagysalló

„ Dicsérem az Urat, amíg élek,
éneklek az én Istenemnek,
amíg vagyok.”
(Zsolt. 146. 2)

MEGHÍVÓ

A Ladmóc-i Ref. keresztény gyülekezet
teljes tisztelettel és szeretettel
meghívja önt, szeretteit,
ismerőseit és barátait a

**VI. LADMÓCI
KÓRUSTALÁLKOZÓRA**

melyet május 18-án 14.00 órától
gyülekezetünk templomában tartunk.

A kórusok jelentkezését május 1-ig
várjuk a 0905 544 908 tel. számra,
vagy levélben a lelkesi hivatal címére.

Leveleiteket várja:

KRAUS VIKTOR
 lelképásztor,

Református Lelkészi Hivatal

Reformovaný farský úrad, Krišovská Liesková - Križany, Hlavná u. 102, 079 01

Jézus mennybemenetele

Kedves gyerekek! Néhány napja csak, hogy elmúlt a húsvét, és újra vissza kellett ülni az iskola padjaiba. Én bízom abban, hogy mindnyájan kipihentétek magatokat, és hogy mindnyájan megünnepeltétek a húsvétot a templomban is. Mert csak akkor lehet igazán helyesen ünnepelni Krisztus születésnapját, feltámadását, és a többi hasonló ünnepet, ha a templom is ott van az ünnep helyei között.

Az elmúlt években többször is beszélünk már arról a néhány napról, ami Jézus feltámadása után történt. Szó volt arról, hogyan találkoztak a tanítványok Jézussal a Genezáret tó partján, akkor, amikor halásztak a tóban, és beszélünk arról is, amikor Jézus háromszor kérdezte meg Pétert, hogy szereti-e Őt.

Most pedig Jézus földi jelenlétének utolsó eseményével fogunk egy kicsit foglalkozni, azaz, a mennybemenettel. Mert azt biztosan jól tudjátok, ugyanis a hitvallásunkban is benne van, hogy Jézus harmadnapon „feltámad, felméne a mennyekbe, ül a mindenható Atya Istennek jobbján.” Jézus tehát felment a mennybe, és onnan igazgatja az egyházat. Azt, hogy hogyan is történt a mennybemenetel, az Apostolok

cselekedeteiről írott könyv első fejezetében találjátok meg.

Jézus együtt volt a tanítványokkal, és megparancsolta nekik, hogy ne menjenek el Jeruzsálemből, hanem várják meg az Isten ajándékát, a Szentlelket. A tanítványok, akik azt hitték, hogy most, a feltámadás után Jézus velük marad a földön egész életükben, nagyon meglepődtek azon, amit Jézus mondott. Meg is kérdezték tőle, hogy nem maradsz itt? Nem állítod helyre a királyságot, nem maradsz velünk? Jézus erre azt válaszolta, hogy ne ezzel törődjétek, hanem várjátok meg a Szentlelket, akit Isten elküld. Ha megkapjátok a Szentlelket, akkor olyan erő lesz bennetek, melynek segítségével hirdetitek az evangéliumot az egész világon.

Amikor ezeket elmondta, felemelkedett a földről, és a tanítványok szeme láttára felment a mennybe. A tanítványok sokáig álltak ott azon a helyen, és néztek az ég felé, tekintetükkel követték Jézust, amíg egy felhő el nem takarta Őt a szemük elől.

Ahogy ott álltak és néztek az ég felé, megjelent mellettük két fehér ruhás férfi, és azt mondták, hogy miért állnak ott az eget nézve? Az a Jézus, akit láttak felmenni a mennybe, ugyan így fog

visszajönni ítélni eleveneket és holtakat. Menjétek inkább oda, ahová Jézus küldött, és tegyétek azt, amit Jézus mondott nektek. Ezt mondták az angyalok. Ezek után a tanítványok visszatértek Jeruzsálembé, és várták az Isten ajándékát, a Szentlelket.

Jézus tehát felment a mennybe, és ott ül az Atya Isten jobbján. De miért jó ez nekünk? Hát több okból is. Jézus egyszer így imádkozott az Istenhez: „Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségetem, amelyet nekem adtál, mert szeretél engem már a világ kezdete előtt.” Tehát, Jézus a mennyben van, és ott leszünk vele mi is.

Azért is jó, hogy Jézus felment az Atyához, mert onnan tudja igazgatni az egyházat, onnan tud vigyázni ránk, onnan tud erőt adni a mindennapokhoz. De a legfontosabb az, hogy elküldi nekünk is a Szentlelket, aki elvégzi bennünk azt, hogy higgyünk az Istenben, hogy jót tegyünk, hogy szeressünk, hogy keresztyén életet éljünk.

Ezeket látva, gondolom mindnyájan egyetérthetünk abban, hogy hasznos számunkra Jézus mennybemenetele. De csak akkor, ha hiszünk benne, csak akkor, ha engedelmeskedünk neki. Legyen így.

Bibliai kisokos:

Szentlélek – a szentháromság Isten harmadik alakja, aki megérteti velünk az ígét, aki közvetíti számunkra az Isten akaratát, aki hitre vezet bennünket.

Imádság: Megváltó Jézusunk!

Köszönjük Neked, hogy Te mindent értünk teszel. Köszönjük, hogy értünk haltál meg, hogy értünk támadtál fel, és hogy értünk mentél fel a mennybe. Add, hogy ezeknek a csodáknak a hasznából mi is részesüljünk. Ámen.

Aranymondás:

„Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe.”
ApCsel 1: 11

Nagyon szépen köszönöm azokat a leveleket, melyeket küldtek. Ezek közül sorsoltuk ki Koráb Krisztinát Perbetéről, és Bodnár Dánielt Mátyóc-Vajkóc-ról. Nekik küldünk egy kis meglepetést.